
HÍRLEVÉL

2010. szeptemberi szám

Tartalom

TÁRSASÁGI JOG

Egyszemélyes kft. esetén az egyedüli tag, illetve a bt. egyedüli beltagja – akik egyben az egyedüli vezető tisztségviselők is – állhatnak-e, és ha igen, akkor milyen munkaviszonyban a társasággal? 2

ADÓJOG

Az adó- és illetéktörvények 2010. augusztusi változásai..... 5

Ingatlan bérbeadásával járó adókötelezettségek 8

Elérte-e célját az illetéktörvény módosítása vagy továbbra is hézagos a jogi szabályozás? Az illetéktörvény év eleji változásai belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság vagyoni betétjének átruházása esetén? 10

POLGÁRI JOG

Az aláírási jogosultság ellenőrzése 11

Egyszemélyes kft. esetén az egyedüli tag, illetve a bt. egyedüli beltagja – akik egyben az egyedüli vezető tisztségviselők is – állhatnak-e, és ha igen, akkor milyen munkaviszonyban a társasággal?

Ügyfeleink gyakran megkeresnek bennünket a fenti kérdéssel és igazán egzakt, megnyugtató választ nehéz lenne rá adni. A fenti kérdésfeltevés – a jogi szempontokon túl – alapvető fontosságú témát érint, hiszen a válasz egyebek mellett komoly jelentőséggel bír a tekintetben is, hogy a társaság számára miként alakulnak az adott tag utáni fizetési kötelezettségek. Elsődlegesen azt kell tisztáznunk, hogy az adott vezető tisztségviselő, aki egyben a kérdésben is hivatkozott társaságok tagja milyen munkakört kíván betölteni. Az alábbiakban igyekszünk körülírni a probléma mibenlétét és a válasz nehézségének körülményeire rávilágítva, jogilag is elfogadható megoldási lehetőségeket kínálni.

Bevezetés

Mindenekelőtt a kérdést kell boncolgatnunk. Fontos hangsúlyozni, hogy ezúttal nem arra vagyunk kíváncsiak, hogy a társaság vezető tisztségviselője általánosságban betöltheti-e ezen tisztségét munkaviszony keretében.

Célszerű elkülöníteni azt, hogy valamely személy milyen minőségben kíván a társasággal munkaviszonyt létesíteni. A munkaviszony létesítése lehetséges vezető tisztségviselőként, tagként, illetve kívülálló harmadik személyként egyaránt.

Utóbbiakra, illetve a tagokra – amennyiben nem vezető tisztségviselők is egyben – a társasági jogi rendelkezések kevésbé hatnak, rájuk elsősorban az Mt. rendelkezései az irányadók.

A vezető tisztségviselők helyzete azonban más, náluk komolyabb szerepet játszanak a Gt. előírásai. Két esetet kell elkülönítenünk. Az egyik, amikor magát a vezetői tisztséget töltik be munkaviszony keretében, a másik, amikor nem a vezetői tisztség ellátására szóló munkakörre kívánnak munkajogviszonyt létesíteni.

A jogszabályi környezet

A Ptk. 221. § (3) bekezdése szerint „a képviselő nem járhat el, ha a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt fél ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel”. Ezzel kapcsolatos álláspontját fejtette ki a Legfelsőbb Bíróság Gf. II. 32.141/1996. számú határozatában (BH1998. 138.), ahol rögzítette, hogy a Ptk. 221. § (3) bekezdésébe, valamint a Ptk. 200. § (2)

bekezdésébe (jóerkölcsbe) ütközik és emiatt semmis a szerződés, ha a kezességet vállaló cég igazgatója és annak a gazdasági társaságnak az ügyvezetője, akiért a kezességvállalás történt, azonos személy.

A munkaviszony létesítése kapcsán a Ptk. előírásai, illetve a Gt. munkáltatói jogkör gyakorlására vonatkozó szabályai (Gt. 28. §) egyaránt úgy tűnik, hogy összhangban vannak az Mt. 74. §-ának értelmezésével, s ezt a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében is kifejtette. E szerint munkaviszony nem létesülhet, ha a munkáltatói jogkör gyakorlója és a munkavállaló személye azonos. (Vö. pl. Mfv. E. 10.042/2003. sz. – BH2004. 332.)

Lévéen jogszabályba ütköző lenne, ezért a fentiek alapján megállapítható, hogy általános érvénnyel igaz az az állítás, miszerint **semmis az a szerződés, melyet a gazdasági társaság képviseletében eljáró ügyvezető olyan személlyel köt, amely/aki ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel.**

A kérdéses személy mint vezető tisztségviselő, vezető tisztségviselői munkakör tekintetében társasággal létesített munkaviszonya

---

A Gt. 22. § (2) bekezdése az általános szabály mellett egy olyan kivételt is megfogalmaz, amely szerint a vezető tisztségviselőt e minőségében megillető jogokra és az őt terhelő kötelezettségekre – a törvényben meghatározott eltérésekkel – a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályait (társasági jogi jogviszony) vagy a munkaviszonyra irányadó szabályokat kell alkalmazni.

A Gt. 22. § (3) bekezdése továbbfejti ezt a fonalat és értelmezése szerint – a Ptk. 221. § (3) bekezdésétől eltérően – azt mondja, hogy, amennyiben a társasági szerződés¹ úgy rendelkezik, akkor a vezető tisztséget munkaviszonyban is elláthatja az egyszemélyes gazdasági társaság tagja, illetve a közkereseti és a betéti társaság üzletvezetésre egyedül jogosult tagja.

A munkaviszony szabályainak alkalmazása esetén az Mt. előírásait kell segítségül hívunk. Az Mt. 76. § (1) bekezdése szerint a munkaviszony - ha törvény másként nem rendelkezik - munkaszerződéssel jön létre. Ezen jogszabályi rendelkezés szerint tehát jogszabály rendelkezhet úgy, hogy a munkaviszony nem munkaszerződéssel, hanem valamilyen más, törvényben rögzített aktussal jön létre. A Gt. azonban ilyen szabályt nem tartalmaz, csupán azt írja, hogy a társasági szerződésben lehetőség van annak rögzítésére, hogy a vezető tisztségviselő ezen minőségét munkaviszonyban tölti be.

A fentiek alapján arra a következtetésre juthatunk, hogy **mind az egyszemélyes gazdasági társaság tagja, mind pedig a közkereseti és a betéti társaság üzletvezetésre egyedül jogosult tagja jogosult a vezető tisztséget munkaviszonyban ellátni, ehhez azonban a társasági szerződésben ezt szerepeltetni kell.** Mindez **nem pótolja a munkaszerződés megkötését,** így szükség van arra, hogy a társasági szerződés mellett külön munkaszerződés is létrejöjjön annak az Mt. által előírt kötelező tartalmi kellékeivel.

A képviselet szabályainak okán megkerülhetetlen, hogy ezen munkaszerződést a jogviszony mindkét oldalán ugyanaz a személy írja alá, hiszen a társaság a munkáltatói jogok gyakorlására nem képes saját személyében, így képviseletre szorul, mely képviseletet – lévén esetünkben kizárólag egy vezető tisztségviselője van a társaságnak – szükségszerűen az amúgy a szerződést munkavállalóként is aláíró vezető tisztségviselő láthatja el.

A Gt. törvényi kivétele okán álláspontunk szerint ez – figyelembe véve az általános jogelveket, illetve a jogalkotó szándékát is – nem ütközik jogszabályba, így a szerződés érvényes lesz.

Kiegészítő szabályként érdemes figyelembe venni a Gt. 168. § (3) bekezdését, mely szerint az ilyen szerződés érvényességéhez,

¹ Rövid kitérőként érdemes megemlíteni, hogy a Gt. 22. § (3) bekezdése társasági szerződést említ ugyan, de a Gt. 11. §-a alapján megállapítható, hogy ez jelen esetben nem mond ellent annak az alapvető szabálynak, miszerint egyszemélyes társaságok esetén nem társasági szerződés, hanem alapító okirat elfogadása szükséges. Ennek legfőbb oka, hogy a Gt. 11. §-a szerint amennyiben a Gt. I. részében a törvény társasági szerződésről tesz említést, azon - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - az alapszabály és az alapító okirat is értendő.

annak közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása szükséges.

E tekintetben álláspontunk szerint tehát meglehetősen egyértelműnek tűnik a helyzet, bár a szabály gyakorlati alkalmazhatóságával kapcsolatosan komoly aggályaink vannak, hiszen addig például, amíg a Gt. egyéb rendelkezései a vezető tisztségviselői jogviszony, illetve annak megszüntetése vonatkozásában a jelentős szabadságot adnak a társaságnak (pl. indokolás nélküli visszahívás joga), addig a munkajogviszonyra vonatkozó szabályokat szigorú kötöttséggel (pl. rendes felmondással kapcsolatos indokolási kötelezettség, felmondási idő... stb.) járnak a munkáltatói oldalon. Ez egy újabb érdekes kérdéskört vethet fel, de ezúttal azt vizsgáljuk tovább, hogy egyszemélyes kft., illetve egy beltaggal bíró betéti társaság esetén ezen egyedüli (bel)tag vajon létesíthet-e a vezető tisztségviselőitől eltérő munkakör tekintetében munkaviszonyt a társasággal?

A kérdéses személy mint vezető tisztségviselő, egyéb munkakör tekintetében társasággal létesített munkaviszonya

---

Az előzőekhez képest más a helyzet akkor, ha a kérdéses személy vezető tisztségviselői, hanem egyéb munkakörre kíván a társasággal munkaviszonyt létesíteni.

Erre az esetre a Gt. nem tartalmaz olyan speciális rendelkezést, mint a vezető tisztségviselő tekintetében a Gt. 22. § (2) és (3) bekezdései.

Figyelemmel tehát arra, hogy nincsen olyan a Ptk.-hoz képest speciális szabály, mely lehetővé tenné az általánostól való eltérést, így továbbra is a Ptk. 221. § (3) bekezdése lesz irányadó, mely szerint a képviselő nem járhat el, ha a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt fél ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel.

Ennek megfelelően **a társaság – álláspontunk szerint – nem köthet érvényes munkaszerződést a kérdéses személlyel.**

Következtetés és megoldási javaslatok

A fentiek arra a következtetésre juthatunk, hogy bár van összhang a Ptk., az Mt., illetve a Gt. előírásai között, mégis egy olyan alapvető ellentmondás tapasztalható, melynek feloldása komoly jogelméleti vitákat szülhet, hiszen a Gt. ugyan tartalmaz egy – az általánoshoz képest – különös szabályt, de az nem

rögzíti megfelelően, hogy akkor miként, milyen formában szükséges a munkajogviszony létesítése². Kicsit úgy tűnik, hogy van egy olyan szabály a Gt-ben, melyet a jogalkotó sem gondolt át különösebben, de egyéb okoknál fogva szükségesnek látta. Más kérdés, hogy a beiktatott jogszabályhelyet nem sikerült feltétlenül összhangba hozni a többi jogszabályi előírással, így a jogszabály alkalmazása és értelmezése felettébb bizonytalanra és kérdésessé vált. Ilyen esetben – gyorsabb, jobb és biztosabb lehetőség (pl. alkotmánybírósági normakontroll) híján – az általános jogelvek, illetve a jogalkotó szándékának vizsgálata nyújthat még némi támpontot, így a fentiekben kialakított álláspont is ezek segítségével hívásával történt.

Túl azon, magától értetődő javaslatokon, hogy az egyszemélyes társaság többszemélyessé alakítható, általánosságban az jelenthet megoldást, ha legalább névlegesen – esetleg a társasági szerződésben rögzített korlátokkal – másik vezető tisztségviselőt – betéti társaságok esetén a kültagot – is választ a társaság, aki ezen tisztségét akár díjazás nélküli megbízási jogviszonyban³ is elláthatja.

Megjegyezzük, hogy bár a vezető tisztségviselői munkakör betöltése kapcsán elfogadhatónak találtuk a munkaszerződés ugyanazon felek általi aláírását, mégis érdemes a szerződés mögé – ha csak formálisan is –, de a társaság legfőbb szervének határozatát csatolni. Egyszemélyes társaság esetén, amennyiben az egyedüli tag egyben vezető tisztségviselő is, kevésbé tűnik ez világmegváltó javaslatnak, hiszen az egyedüli tag gyakorolja a taggyűlés jogait is, de betéti társaságoknál üdvözítő megoldás lehet.

A **Csurgay Ügyvédi Irodát** dr. Csurgay András Zsolt ügyvéd alapította 2010 tavaszán, aki az iroda alapítását megelőzően a Machács és Társai Ügyvédi Iroda jelöltjeként, majd tagjaként végzett jogi tevékenységet.

Az alapító az elmúlt több mint 10 évben szerzett gyakorlati tapasztalatait kamatoztatva döntött úgy, hogy az egyre szélesedő ügyfélkör egyedi igényeinek kiszolgálása érdekében új irodát hoz létre.

Az Országházra néző, exkluzív elhelyezkedésű irodánkban további ügyvédi irodákkal, szaktanácsadókkal és több adminisztrációs munkakört betöltő kolléga közreműködésével látjuk el munkánkat és nyújtunk segítséget ügyfeleinknek.

Az Iroda tevékenysége a vezető jogászok, valamint a különböző partnerek eltérő jogi szakterületének és változatos ügyfélkörének köszönhetően igen szerteágazó. Ügyfeleink között cégek, önkormányzatok és magánszemélyek egyaránt találhatók, melyek többségével tartós együttműködésben állunk.

Irodánk legdinamikusabban az ingatlanjog, az adójog, a gazdasági jog és a társasági jog terén fejlődik, de emellett más jogterületeken is precíz és megbízható jogi szolgáltatást nyújtunk valamennyi ügyfelünknek.

A megbízásokat – jellegüktől függően – egyénileg vagy csoportosan látjuk el, felhasználva az eltérő szakterületeken szerzett tudást és tapasztalatot. Alapvető célkitűzésünk, hogy hazai és külföldi megbízóink részére igényeiknek megfelelő, magas színvonalú, személyre szóló jogi szolgáltatást nyújtsunk, amely hatékonyan hozzájárul a működésük során felmerülő jogi kockázatok megelőzéséhez, illetve kezeléséhez.

² Ugyan mi arra jutottunk, hogy a Gt. törvényi kivétele okán nem ütközik jogszabályba, hogy a munkaszerződést mindkét fél képviseletében ugyanaz a személy írja alá, de olyan köztes megoldások is lehetségesek, hogy pl. a tagsági jogviszony fogalmát erre a körre is kiterjesztjük és a munkaviszony szabályait csupán kiegészítő jelleggel alkalmazzuk (hasonlatosan a megbízási jogviszony jelenlegi - e tekintetben jóval egyértelműbb szabályozásához). Ebben az esetben nem lenne okvetlenül szükség külön munkaszerződésre, hiszen már maga a társasági szerződés létrehozhatná a kívánt jogviszonyt. Más kérdés, hogy a kötelező tartalmi elemeket ez esetben okvetlenül szükséges lenne szabályozni és persze sok egyéb kérdés is felvetődne.

³ Amennyiben a másik vezető tisztségviselő is munkaviszonyban látja el feladatát – vagy valamely munkavállaló munkáltatói jogkörrel történő felruházására kerül sor – az újabb kényes helyzetet teremthet, hiszen ilyenkor a vezető tisztségviselők egyidejűleg lesznek a másikkal szembeni munkáltatói jogkör gyakorlói és munkavállalói is, tehát kölcsönösen feleltesei és beosztottai is lesznek egymásnak, ami gyakorlatilag kiüresítheti az adott pozíció tartalmát.

Az adó- és illetéktörvények 2010. augusztusi változásai

Az Országgyűlés nyári szünetet megelőző aktív munkája során több, az adókat és illetékeket érintő jelentős módosítást fogadott el. Miután ezen változások a gazdasági élet szinte valamennyi szereplőjére kihatnak, így ehelyütt rövid összefoglalót kívánunk nyújtani a lényegesebb változásokról.

Társasági adó

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao.) 19. § (2) bekezdésének változása folytán a társasági adó kedvezményes, 10%-os mértéke a pozitív adóalap 50 millió forintos határa helyett, immáron 500 millió forintos pozitív adóalap plafonig alkalmazható.

A korábbi szabályozás további feltételeket is szabott a kedvezményes adókulcs alkalmazásához (pl. nem vesz igénybe az adóévben e törvény alapján adókedvezményt; az adóévben legalább egy fő a foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma... stb.), ám ezek a megszorítások kikerültek a jogszabályból.

Az adókulcs a pozitív adóalap 500 millió forintot meghaladó rész tekintetében továbbra is 19%, míg a külföldi szervezet jövedelme után fizetendő adó mértéke 30% maradt. A módosító csomag egyértelművé tette azt is, hogy az ellenőrzött külföldi társaság és az ingatlannal rendelkező társaság esetében is 19%-os adókulcsot alapul véve kell az adót megállapítani.

Az ismertetett szabályok vonatkoznak a vállalkozói sija szerint adózó egyéni vállalkozókra is.

Figyelemmel arra, hogy a jogszabály változására év közben került sor, így az idei év átmenetet képez a régi és az új szabályok alkalmazása között. Ennek megfelelően a 2010. évi adóalapot két részre kell osztaniuk (két külön társasági adóbevallást is kell készíteni!) az adózóknak és míg a 2010. január 1. és 2010. június 30. napja közötti időszakra a korábbi szabályok (megtartva az 50 milliós értékhatárt az egyéb feltételekkel együtt!), addig a 2010. július 1. és 2010. december 31. napja közti félévre az új előírások irányadóak azzal, hogy a kedvezményes adókulcshoz kapcsolódóan 250 millió forint a pozitív adóalap felső határa.

A korábban meghatározott adóelőlegeket a társasági adó fentiek szerinti változása nem érinti, illetve célszerű lehet még megemlíteni, hogy a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózóknál a fentiek némileg módosítva alkalmazandóak.

Személyi jövedelemadó (adó- és járulékmentes házimunka)

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény bevezette az ún. háztartási munka fogalmát, és speciális szabályokat állapított meg ezen tevékenység után kapott jövedelmek adóztatásánál.

Az új definíciónak megfelelően háztartási munkának minősül a természetes személy és háztartásában vele együtt élő személyek, továbbá közeli hozzátartozói mindennapi életéhez szükséges feltételek biztosítását szolgáló lakástakarítás, főzés, mosás, vasalás, gyermekek felügyelete, házi tanítása, otthoni gondozás és ápolás, házvezetés és kertgondozás, feltéve, hogy azt a természetes személyek nem (egyéni vagy társas) vállalkozóként végzik, illetve az őt foglalkoztató magánszemély ezért mástól nem kap juttatást, vagy a foglalkoztató, esetleg családjának nem üzletszerű tevékenységéhez tartozik.

A háztartási munkavégzéssel kapcsolatosan, sem a foglalkoztatót, sem a munkát végző személyt (háztartási alkalmazottat) nem terheli bevallási, illetve ezzel összefüggésben adó- vagy járulékfizetési kötelezettség.

A mentesség feltétele azonban, hogy a foglalkoztató magánszemély havonta, a munkavégzés megkezdése előtt bejelentést tegyen az adóhatóság felé. A bejelentés a foglalkoztató adóazonosító jelét, a háztartási alkalmazott adóazonosító jelét és társadalombiztosítási azonosító jelét, valamint a tényleges foglalkoztatás kezdő napját kell, hogy tartalmazza.

Érdeemes megemlíteni, hogy a foglalkoztató az ügyfélkapun, az ügyfélszolgálaton telefonon vagy akár rövid szöveges üzenet (SMS) formájában (!) is teljesítheti ezen kötelezettségét. A bejelentés papíron, postai úton vagy személyesen történő benyújtására nincs lehetőség! Az ügyfélkapun keresztül történő bejelentéssel kapcsolatosan a www.magyarorszag.hu, illetve a www.ekkgov.hu honlapokon szerezhető be részletes információ.

A bejelentés megtételére, módosítására és visszavonására elektronikus úton történt bejelentés esetén a 10T1043H jelű bejelentő és változásbejelentő lap szolgál.

A telefonon és 2010. december 1-jétől SMS útján történő bejelentés a központi elektronikus szolgáltató rendszerben működő központi ügyfélszolgálat által fenntartott ügyfélvonalon (185-ös szám) keresztül történik.

További részletes információk az APEH honlapján érhetők el: http://www.apeh.hu/data/cms160527/informacios_fuzet_2010_aug_hazt.munka.pdf.

A foglalkoztatónak – szeptember 15. napjától – háztartási alkalmazottanként havi 1.000 forint regisztrációs díjat kell fizetnie. A díj mértéke független az adott háztartási alkalmazott munkáival töltött napjainak számától. A díj megfizetése készpénzbefizetéssel, az ügyfélszolgálatokon bankkártyával vagy közvetlen átutalással is teljesíthető.

A bejelentési, illetve díjfizetési kötelezettség elmulasztásának következménye, hogy az adott hónapban a kifizetés teljes összege után kell megfizetni mind az adót, mind pedig a járulékokat. Amennyiben a mulasztás foglalkoztatónak felrögzíthető, illetve érdekkörére visszavezethető okból történt, úgy a magánszemélyt terhelő közterheket is meg kell fizetni és a mulasztó emellett 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírássággal is sújtható.

Pozitívuma mellett a háztartási munka fentiek szerinti szabályozása hátrányos is olyan szempontból, hogy a regisztrációs díj befizetése sem társadalombiztosítási ellátásra, sem nyugdíjra való jogosultságot nem eredményez, így ezekről külön kell az érintetteknek gondoskodniuk.

Ugyancsak érdemes és célszerű átgondolni azt is, hogy a foglalkoztató magánszemélynek volt-e és – ha igen, akkor – honnan fedezete az adott háztartási munka ellenértékének kifizetésére!

Felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a fenti szabályok nem vonatkoznak azon esetekre, amikor valamely háztartási alkalmazott üzletszerűen végzi ezen tevékenységét. Többek között éppen ebben rejlik az új szabályozás veszélye is, hiszen

bármennyire is előnyösnek tűnik az új szabályozás, ez lehetőséget biztosít az adóhatóság számára, hogy az egyes regisztrációk alapján követni tudja, ki az, aki tevékenységét üzletszerűen folytatja. Ez utóbbi esetben viszont már nem érvényesülnek a fentiekben kifejtett kedvező szabályok.

Illetékek

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) módosítása az illetékfizetési kötelezettség alóli mentességek esetkörét bővítette és ezen körbe vonta az örökhagyó, valamint az ajándékozó egyenes ági rokona által megszerzett örökrészt és ajándékot, azok értékétől függetlenül. A házastársra ezen kedvezmény ezután sem vonatkozik.

Illetékmentessé vált a családon belüli gazdaságátadás, azaz a mezőgazdasági termelők gazdaságátadási támogatásának igénybevétele érdekében a közeli hozzátartozóval megkötött szerződésben a termőföld és a mezőgazdasági termelőtevékenységhez szükséges művelés alól kivett terület, építmény, valamint ingó ajándékozása, visszerthes átruházása, illetve vagyoni értékű jognak a megszerzése. A módosítás legfőbb célja, hogy a tradicionálisan mezőgazdasági tevékenységből élő családokban többletterhek nélkül átadható legyen minden, ami a tevékenység folytatásához szükséges.

Ugyancsak a visszerthes vagyónátruházási illeték alóli mentességek eseteit bővíti, hogy illetékmentessé vált a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaságban fennálló vagyoni betétnek a Tao. szerinti kapcsolt vállalkozások közötti átruházása.

A hivatkozott szabályok többsége 2010. július 1. napjára visszamenőleges hatállyal lép életbe, így ezen időpontig az állami adóhatóság által jogerősen el nem bírált illetékügyekben – akár az adó-visszatérítés szabályainak figyelembe vétele mellett – már alkalmazni kell azokat!

Az Itv. hivatkozott módosításainak, így különösképpen az örökhagyó, valamint az ajándékozó egyenes ági rokona által megszerzett örökrész illetékmentességének hatásai egyelőre nem feltétlenül érzékelhetőek pontosan, hiszen olyan rengeteg kérdést vetnek fel, melyek megválaszolása elsősorban a jogalkalmazás, illetve joggyakorlat feladat lesz.

Az ajándékozási illeték eltörlése várhatóan nem rengeti meg a költségvetést, de az egyéb adójogszabályok betartása, illetve betartatása kapcsán problémák adódhatnak és nehezebbé, körülményesebbé, költségeesebbé teheti az adóelkerülés,

adókikerülés felderítését. Értelemszerűen megszűnik a vagyonosodási vizsgálatoknál elvárt azon kötelezettség, hogy az ajándékozás tényét illetékbe fizetéssel kell igazolni. Az öröklési illetékből származó állami bevétel nyilvánvalóan csökkenni fog, hiszen az ajándékozás kézenfekvőbb, azonnali és ingyenes megoldást jelenthet.

A jogalkalmazó magánszemélyek számára a változások első ránézésre feltétlenül üdvözlendőek, de reméljük, hogy a módosítási kedv a későbbiekben sem hagy alább és egyéb, már régóta változásért kiáltó rendelkezéseket (pl. utalással történő ajándékozás bejelentési kötelezettsége, beépítési kötelezettség vállalása esetén a használatbavételi engedélyezési eljárás elhúzódásától független illetékfizetési kötelezettség... stb.) is megváltoztatnak. Ezen kérdésekkel bővebben következő lapszámaink valamelyikében foglalkozunk.

A nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó

Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény (Nért.) teljes egészében hatályon kívül helyezésre került, így sem a vízi járművek, sem a légi járművek, sem pedig a nagy teljesítményű személygépkocsik adójára vonatkozó rendelkezések nincsenek már hatályban.

A 2010. évre esetlegesen már bevallott adó fennmaradó részleteit nem kell megfizetni, de a már bevallott és megfizetett adó – a teljes fizetendő adó feléig – nem jár vissza. Abban az esetben tehát, ha valaki a bevallott adó felénél többet fizetett meg, akkor az adó fele, valamint a megfizetett összeg közötti különbözetet visszakövetelheti az adóhatóságtól.

Ingatlan bérbeadása, egyéb szálláshely szolgáltatás

A magánszemélyek körében a jövedelem szerzés vagy kiegészítés egyik fő forrása valamely ingatlanuk bérbeadása.

Jelentős változás, hogy ezen ingatlan bérbeadási, valamint az egyéb szálláshely szolgáltatási tevékenységhez kapcsolódóan az egyes magánszemélyek ezt követően az egyéni vállalkozókra vonatkozó szabályok szerint számolhatnak el értékcsökkenési leírást bevételükkel szemben.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 22. §-ának módosítása folytán a magánszemélyek ingatlan bérbe, illetve haszonbérbe adása esetén jelentős adminisztrációs terhektől mentesülhetnek. A jövőben nem kell ugyanis

adószámot kérniük, feltéve, hogy az általános forgalmi adót érintően nem élnék az adókötelessé tétel jogával.

Az ingatlanok magánszemélyek általi bérbeadásával kapcsolatos adókötelezettségekről külön cikkünkben foglalkozunk részletesebben.

Helyi adók (a kommunális és az üdülőlépcső utáni idegenforgalmi adó megszűnése)

Az elfogadott módosítások alapján 2011. január 1. napjától megszűnik a vállalkozók kommunális adója és az üdülők utáni idegenforgalmi adó.

Különadó a végkielégítésekre

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény előírásai változásokat hoztak a közszférában foglalkoztatott magánszemélyek jogviszonyának megszűnésével összefüggésben kifizetett juttatások, illetve rendszeres járandóságok tekintetében is.

A változás a költségvetési szervnél, valamint az állami, önkormányzati, közalapítványi forrásból alapított, fenntartott vagy működési támogatásban részesített más jogi személynél foglalkoztatott és a törvény szerinti rendszeres járandóságban részesülő magánszemélyeket érinti.

A jogszabály rendszeres járandóságnak tekint minden olyan bevételt – különösen a bért, a munkadíjat, tiszteletdíjat –, amely az adott magánszemélyt a jogviszony megszűnéséig e jogviszonyra tekintettel meghatározott időközönként vagy a tartós megbízás teljes időtartamára megilleti. Nem tartoznak azonban ebbe körbe a tárgyévi szabadság megváltása címén fizetett összegek, jubileumi jutalmak, a felmentési (felmondási) időre járó munkabér, az illetmény vagy a szerződéses katonák leszerelési segélyei sem.

A 2010. január 1. napját követően, a fentiek szerint és által megszerzett jövedelmek 60 napra számított rendszeres járandóságot, de legfeljebb 2 millió forintot meghaladó része után 98%-os mértékű különadó terheli a végkielégítéseket.

Az adót főszabály szerint a kifizetőnek kell levonnia, bevallania és befizetnie is egyaránt. A különadón túl a kifizető a különadó alapja után további 27%-os mértékű egészségügyi hozzájárulást köteles megfizetni.

Jövedéki adó (pálinkafőzés)

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) módosításával adómentessé vált a magánfőző által évente legfeljebb 50 liter mennyiségben előállított – kizárólag saját háztartásában való személyes fogyasztásra szolgáló – párlat.

Lényeges megkötés, hogy a magánfőzést kizárólag csak a magánfőző személy lakóhelyén vagy ott lehet folytatni, ahol a magánfőző gyümölcsöse fekszik.

További előírás, hogy a pálinkafőző berendezés őr tartalma nem haladhatja meg a 100 litert.

A devizaalapú jelzáloghitelezés megszűnése

Bár nem adó, vagy illetékváltozás, de közvetve mégis érintheti a vállalkozásokat, illetve azok tulajdonosait, hogy a Ptk. módosításával megszűnik a természetes személyek devizában nyilvántartott vagy nyújtott kölcsönszerződéséből keletkező hitelezői követelés ingatlan jelzálogjoggal való biztosításának lehetősége. Ettől a tiltó szabálytól még a felek külön megállapodásával sem lehet eltérni.

A változás kizárólag a módosítás hatályba lépését követően megkötött szerződésekre vonatkozik, így a korábban már megkötött devizaalapú kölcsönök kiváltására, valamint a fedezetcsereire lehetőség lesz.

Jövedelemkorlát a közszférában

Ugyancsak peremterületként kezelve, de említés szintjén érdemes rögzíteni, hogy az Mt., a Ktv., illetve a Kjt. módosításai révén a közalkalmazottak, a köztisztviselők körében a politikai (fő)tanácsadók, továbbá a vezető (fő)tanácsos besorolású egyének, az állami vezetők, a kormánybiztosok, a miniszterelnöki biztosok, a kormányhivatal, illetve központi hivatal vezetői és helyettesei, valamint a költségvetési szervként működő felsőoktatási intézmények alkalmazottai tekintetében a munkavállaló tárgyév március 1. napjától a következő év február végéig terjedő időszakokra vonatkozó havi munkabére (pótlékokkal növelt illetménye) nem haladhatja meg a KSH által hivatalosan közzétett, a tárgyév megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tízszeresét.

Ingatlan bérbeadásával járó adókötelezettségek

Gyakori megoldás a magánszemélyek körében a jövedelem szerzés vagy kiegészítés érdekében az ingatlanok bérbeadása. Azonban az ezzel járó adókötelezettségek nem teljesen nyilvánvalóak mindenki számára, ezért az alábbi összefoglalóban áttekintést kívánok nyújtani a főbb szabályokról, figyelembe véve a 2010-es változásokat.

Bejelentési kötelezettség

A 2010. augusztus 16-án hatályba lépett változások egyik legfontosabb eleme, hogy azok a magánszemély adózók, akik az ingatlan bérbeadásával nem egyéni vállalkozóként foglalkoznak, mentesülnek a bejelentési és adószám megszerzési kötelezettség alól, ha kizárólag az Áfa tv. szerinti ingatlan-bérbeadási tevékenységet folytatnak és áfa szempontjából nem élnek az adókötelessé tétel jogával.

Azok, akik az ingatlan-bérbeadáson túl egyéb, az Áfa tv. hatálya alá tartozó tevékenységet is folytatnak, vagy az ingatlan-bérbeadást áfa szempontjából adókötelessé kívánják tenni, továbbra is kötelesek – az áfa tekintetében történő bejelentkezéssel egyidejűleg – adószámot igényelni, és a számukra megállapított adószámot a tevékenységgel kapcsolatos bizonylatokon feltüntetni.

Adómegállapítás

Az ingatlan bérbeadásból származó jövedelem utáni adómegállapítás szempontjából a bérbeadónak kétféle választási lehetősége van: az összevont adóalap részeként vagy elkülönülten adózó jövedelemként adózik.

Összevont adóalap részeként adózó jövedelem egyik előnye, hogy a bevétellel szemben költség számolható el, mégpedig az adózó választása szerint a törvény által diktált 10%-os költséghányad vagy a tételes költségelszámolás módszerével. Vagyis a diktált hányad alkalmazása esetén a jövedelmet az adóévben elért bevétel 90%-a jelenti, tételes költségelszámolás esetén pedig a tevékenységgel kapcsolatban felmerült, bizonylattal igazolt valamennyi költség és az adóévben elért bevétel különbözete adja meg a jövedelem összegét.

2010 augusztusától a tételes költségelszámolást választó nem egyéni vállalkozó adózók is jogosultak költségként az Szja tv. 11. számú melléklete szerint értécsökkenési leírást elszámolni a bevétellel szemben. Ez egyfelől kedvező az adózók számára, hiszen további tétellel csökkenthetik bevételüket, ezzel alacsonyabb adóalapot elérve, másfelől azonban teher is, mert az értécsökkenési leírás elszámolásának jogához nyilvántartási kötelezettség tartozik és az Szja tv. 5. számú melléklete II./3. pontja szerinti tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartását kell vezetni.

Fontos változás a 2010-es adóévben, hogy az adóalapot a jövedelem ún. szuperbruttósításával kell kiszámolni, azaz az adóalap a jövedelem 127%-a. Az alkalmazandó adókulcsot (5 millió forintig 17%, 5 millió forint felett 32%) valamint a fizetendő adót az így számított ingatlan bérbeadásból származó jövedelem adóalapja és az összevontan adózó egyéb jövedelmek (pl. munkaviszonyból származó jövedelem, önálló tevékenységből származó jövedelem, nyugdíj stb.) adóalapja összegének figyelembevételével kell meghatározni.

Példa:

Havi bérleti díj: 100.000,- Ft, diktált költséghányad alkalmazásával

Éves bevétel: 100.000,- Ft x 12 hó = 1.200.000,- Ft

Éves jövedelem: 1.200.000,- Ft x 90% = 1.080.000,- Ft

Adóalap (szuperbruttósítás): 1.080.000,- Ft x 1,27 = 1.371.600,- Ft

Számított (fizetendő) adó: 1.371.600,- Ft x 17% = 233.172,- Ft

Havi adóelőleg: 233.172,- Ft / 12 hó = 19.431,- Ft

Havi nettó jövedelem: 100.000,- Ft – 19.431,- Ft = 80.569,- Ft

Elkülönülten adózó jövedelem esetében költségelszámolásnak nincs helye, az adóévben elért bevétel egésze (ideértve a rezsiköltségre kapott bevételt is) jövedelemnek minősül és adóalapot képez. Az adó mértéke 25%. Ha az adózó elkülönült adózást választ és az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem összege az 1 millió forintot meghaladja, úgy egészségügyi hozzájárulás (EHO) fizetési kötelezettsége is keletkezik, amelynek mértéke 14%. Nem kell azonban EHO-t fizetni, amennyiben az adózó egyéb jövedelmei után befizetett egyéni egészségbiztosítási járulékának (melynek mértéke 6%) összege eléri a 450 ezer forintot.

Példa:

Havi bérleti díj: 100.000,- Ft

Éves jövedelem (adóalap): 100.000,- Ft x 12 hó = 1.200.000,- Ft

Számított (fizetendő) adó: 1.200.000,- Ft x 25% = 300.000,- Ft

Fizetendő EHO: 1.200.000,- Ft x 14% = 168.000,- Ft

Összes fizetendő közteher havonta: (300.000,- Ft + 168.000,- Ft) / 12 hó = 39.000,- Ft

Havi nettó jövedelem: 100.000,- Ft – 39.000,- Ft = 61.000,- Ft

Adóelőleg megállapítása és megfizetése

A bérbeadó a bérleti díjról számlát köteles kiállítani, amelyen minden esetben a bérleti díj bruttó összegét kell feltüntetni. Az adóelőleg megállapítása kétféleképpen történhet, attól függően, hogy a bérlő magánszemély vagy kifizetőnek minősül adózó (ez tipikusan a jogi személyek, gazdálkodó szervezetek).

Ha az ingatlan bérlője kifizető, akkor a számlán feltüntetett bérleti díjból az adóelőleg összegét a bérlő állapítja meg, vonja le és fizeti meg. Ha a bérbeadó másképp nem nyilatkozik, vagy egyáltalán nem nyilatkozik, akkor a kifizető az adóelőleget elkülönülten adózó jövedelemként állapítja meg, azaz a bérleti díj 25%-át vonja le adóelőlegként. Ez esetben a bérlő a számla ellenében csak a bérleti díj adóelőleggel csökkentett összegét kapja meg. Ha a bérbeadó úgy nyilatkozik, hogy a bérleti díj után összevontan adózó jövedelemként kívánja az adót megállapítani, akkor a kifizető eszerint állapítja meg az adóelőleget is.

Ha az ingatlan bérlője magánszemély, vagy a kifizető az előleget nem vonta le, akkor a bérbeadónak kell az adóelőleget – a választott adózási mód szerint – megállapítania és megfizetnie negyedévenként, a negyedévet követő hónap 12. napjáig (kivéve, ha a negyedévben vagy az adóév elejétől összesítve a fizetendő adóelőleg összege nem haladja meg 10

ezer forintot). Ebben az esetben értelemszerűen a bérlő a számlán szereplő teljes összeget köteles megfizetni a bérbeadónak.

Függetlenül attól, hogy az adóelőleget ki állapította és fizette meg, a bérbeadónak az adóévet követő év május 20. napjáig személyi jövedelemadó bevallást kell készítenie, amelyben figyelembe kell venni a megfizetett adóelőleget, továbbá számot kell adni az esetleges EHO fizetési kötelezettségről is.

Értelemszerűen a két adózási mód közül az év elején, illetve a tevékenység megkezdésekor kell választani, mert ez alapján kell az adóelőleget megállapítani és megfizetni. Azonban év végén, a bevallás készítésekor lehetőség van változtatásra és az adóelőleg számításakor alkalmazott adózási mód helyett választható a másik, amennyiben az adózó érdeke – egy esetleges visszaigénylési pozícióba kerülés – ezt kívánja.

Elérte-e célját az illetéktörvény módosítása vagy továbbra is hézagos a jogi szabályozás? Az illetéktörvény év eleji változásai belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság vagyoni betétjének átruházása esetén.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 2010. január 1-jétől hatályos módosítása okán új elemmel bővült a visszerthes vagyonszerzés utáni illetékfizetés tárgyköre. A korábbi időszakban általános szabály volt hazánkban, hogy a gazdasági társaságok, szövetkezetek, általános megfogalmazással élve a nyereségorientált jogi entitások, gazdálkodó szervezetek részesedéseinek visszerthes megszerzése nem tartozott az illetéktörvény tárgyi hatálya alá. A jogszabály módosításával elsősorban az ingatlanok ennek kihasználásával történő illetékmentes átruházását kívánták megszüntetni. Álláspontunk szerint a cél elérése nem sikerült tökéletesen és továbbra is joghézagokkal (kiskapukkal) találkozhatunk az illetéktörvény új előírásai között.

Az új szabályozás révén megjelent a törvényben a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság fogalma, mellyel kapcsolatban illetékkötelessé vált az ezen társaságokban fennálló vagyoni betét (részvény, üzletrész, szövetkezeti részjegy, befektetői részjegy, átalakított befektetői részjegy) megszerzésére. Azt is rögzíti a törvény, hogy kizárólag akkor keletkezik illetékfizetési kötelezettség a vagyoni betét megszerzésekor, ha

- a vagyonszerző, illetve - magánszemély vagyonszerző esetén - annak bejegyzett élettársa, házastársa, gyermeke vagy szülője,
- előbbieknek önállóan vagy együttesen többségi tulajdonában lévő gazdálkodó szervezet,
- valamint a korábbi két pontban felsorolt, a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao.) törvény szerinti kapcsolt vállalkozási viszonyban álló gazdálkodó szervezet

tulajdonában álló vagyoni betétek aránya – önállóan vagy együttesen – eléri, vagy esetleg meghaladja az összes vagyoni betét 75%-át.

Azon személyt, akinek szerzésével összefüggésben az illetékfizetési kötelezettség felmerül adatszolgáltatási kötelezettség is terheli oly módon, hogy nem csupán a saját, hanem a többi olyan személy adatait is be kell jelentenie, akiket a szerzés esetén figyelembe kell vennie.

Az illeték alapja főszabály szerint a belföldi ingatlan forgalmi értéke. Ezen összegből azonban csupán akkora rész képezi az illeték alapját, amennyit az illetékfizetésre kötelezett tulajdonában lévő vagyoni betétek névértéke a társaság összes vagyoni betétje névértékének összegében képvisel. Az ingatlan forgalmi értéke csökkenthető továbbá azon vagyoni betétre eső résszel, (i) amelynek megszerzése 2010. január 1-je előtt történt, (ii) amit 2010. január 1-jét követően szereztek ugyan, de arra az illetéket korábban már valamely jogcímen megfizették, (iii), amely ajándékozás vagy öröklés útján került az adott személy tulajdonába.

Külön új illetékkulcsot vagy értékhatárt nem vezettek be, az illeték mértéke megfelel az ingatlan típusa szerinti illetékfizetési kötelezettségnek. Ezek alapján 1 milliárd forintig az illeték

mértéke 4% (korábban 10% volt), ezen értékhatár felett 2%, de ingatlanonként összesen maximum 200 millió forint.

Azon esetben, ha az érintett ingatlan lakástulajdon, akkor az illeték mértéke lakásonként 4 millió forintig 2%, míg e fölött 4% (korábban 6% volt).

Mint arra a törvénymódosítás indokolása is utal, a fenti szabályok bevezetésével azon gyakorlatnak kívánt gátat szabni a jogalkotó, hogy gazdasági társaságokba menekítve megkerülhető legyen az illetékfizetési kötelezettség keletkezése.

Álláspontunk szerint az új előírások számtalan joggyakorlati problémát és kételyt vetnek fel, mindamellett úgy tűnik, hogy a

kítűzött célt sem sikerült tökéletesen és hézagok nélkül megvalósítani.

A vagyoni betét definíciójából adódóan már az is kérdéses, hogy vajon minden gazdasági társaságnál kell-e illetéket fizetni, de az sem tisztázott, hogy miként kell ezen szabályokat átalakuláskor vagy más, a Gt. által biztosított lehetőségek társaság általi alkalmazásakor kezelni. Kérdéseinket és álláspontunkat eljuttattuk az illetékes minisztériumhoz és bízunk benne, hogy hamarosan írásbeli visszaigazolást is kapunk jogi véleményünk megerősítéséről.

Az aláírási jogosultság ellenőrzése

Gyakorlati tapasztalat, hogy a gazdasági élet szereplői nem fordítanak kellő figyelmet a szerződő partnerük aláírási jogosultságának ellenőrzésére, de legalábbis nagyvonalúan kezelik az előírásokat, holott a jogosultság hiányában kötött szerződés vagy adott nyilatkozat jelentős károkkal járhat. Az alábbiakat csupán rövid, lényegre törő tájékoztatónak szánjuk, így hosszas és részletes fejtegetésekbe ezúttal nem bocsátkozunk.

Alapvetés

Tekintettel arra, hogy az arra jogosultsággal nem rendelkező által aláírt szerződés semmis, így a személyazonosság és egyéb jogosultság igazolása központi és alapvető kérdés. Ennek elmaradása esetén azt a kockázatot vállaljuk, a másik féllel kötött szerződésünkre a későbbiekben nem hivatkozhatunk. Ez többnyire ugyan nem jelenti okvetlenül az igényérvényesítés lehetőségének elvesztését, de a bizonyítást jelentősen nehezebbé, költségesebbé, időigényesebbé teheti. A személyazonosság, illetve aláírási jogosultság igazolása különösen az alábbiakkal történhet.

Belföldi természetes személy esetén

1. személyazonosító igazolvány (személyi igazolvány)
  2. lakcímet igazoló hatósági igazolvány
- vagy
1. útlevél
  2. lakcímet igazoló hatósági igazolvány
- vagy
1. kártya formátumú vezetői engedély

2. lakcímet igazoló hatósági igazolvány

Külföldi természetes személy esetén

1. útlevél
2. egyéb személyazonosító igazolvány, ha magyarországi tartózkodásra jogosít

Lényegileg tehát, külföldi és belföldi természetes személyek esetén egyaránt valamiféle fényképes hatósági igazolvány (és esetleg lakcímet igazoló hatósági igazolás) szolgálhat segítségül.

Belföldi jogi személyek és jogi személyiség nélküli gazdasági társaságok vagy egyéb cégek, társadalmi szervezetek esetén

1. cégmásolat (-kivonat) vagy más nyilvántartásba vételt igazoló okirat
2. aláírási címpéldány (aláírás-minta)
3. a társaság képviselőjére jogosult személy korábbiaknak megfelelő, azonosításra alkalmas iratai

A cégkivonat ingyenes letölthető a www.cegjegyzek.hu oldalról, de tekintettel arra, hogy nem feltétlenül hatályosak az ott található cégkivonatok, ezért célszerű azt a cégbíróságon beszerezni, illetve közjegyző vagy ügyvéd közreműködését igénybe venni.

Külföldi jogi személyek esetén

A külföldi jogi személyek tekintetében alapvetően a saját joguk szerinti szabályozás irányadó, így a képviseletükben eljáró személyek minden esetben más és más módon igazolhatják aláírási jogosultságukat. Vannak olyan országok, melyek nem ismerik a cégkivonat vagy az aláírási címpéldány fogalmát, így hiába is kérnénk azokat. Ilyenkor az adott körülményekhez mérten esetleg lehet azt meghatározni, hogy milyen módon igazolható az aláírási jogosultság. Miután okkal valószínűsíthető, hogy minden államban van valamilyen nyilvántartó hatóság,

amely ki tud állítani olyan tartalmú igazolást, miszerint a jogi személy a nyilvántartásban szerepel, annak képviseletére kik jogosultak, illetve hol található a székhelye, ezért a belföldi jogi személyek tekintetében említett okiratok – az adott külföldi jog ismeret nélkül is – analóg módon iránymutatásul szolgálhatnak.

Megjegyzés

A közjegyzőkre, ügyvédekre és egyéb jogszabályban említett személyekre szigorúbb, de a fentiekhez képest legalábbis speciális szabályok vonatkoznak, így ők adott esetben többlet követelményeket – pl. a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló jogszabályok alapján – támaszthatnak.

Csurgay Ügyvédi Iroda

1065 Budapest
Bajcsy-Zsilinszky út 51. I. em. 5.

Telefon: 06 1 354 04 85
Fax: 06 1 354 04 85
E-mail: iroda@acsurgay.hu

Web: www.acsurgay.hu

Tájékoztatjuk, hogy a hírlevélben található tartalmak nem minősülnek sem tanácsadásnak, sem ajánlattételnek, sem pedig ajánlattételre történő felhívásnak. A hírlevél általános tájékoztatás, mely elsődlegesen azt a célt szolgálja, hogy Ön rendszeresen értékes információkat szerezhessen a jogszabályok aktuális változásairól, azok gyakorlati alkalmazásáról és munkánk során szerzett tapasztalatainkról.

A hírlevél jellegénél és formai korlátainál fogva sem lehet teljes, így konkrét ügyekben, illetve amennyiben kérdése merülne fel vagy további információra lenne szüksége, kérjük, feltétlenül vegyen igénybe professzionális jogi segítséget!

A hírlevél tartalmát elsődlegesen az irodánk által kezelt ügyek határozzák meg, ám annak kialakításához Ön is nagyban hozzájárulhat. Ennek érdekében kérjük, hogy konstruktív javaslatait, új kérdéskörökre, konkrét témákra vonatkozó ötleteit és kritikai észrevételeit – a fentiekben megjelölt e-mail címre történő továbbítás útján – feltétlenül juttassa az irodánk részére!

A hírlevélben található összes szöveg, illetve szövegrész – a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) rendelkezéseinek megfelelő – szerzői jogvédelem alatt áll. A személyhez fűződő és vagyoni jogok a Csurgay Ügyvédi Irodát illetik meg, így minden további felhasználáshoz az iroda előzetes, írásbeli hozzájárulása szükséges.
